

Θέλεις σκληρὰ νὰ φυλάξης μόνον γιὰ τὸν ἐκυ-
τόν σου τὴν ἀθανασίαν;

Οὐδαιμτορον. Καὶ ὅμως, ἄλλα πεπωμένα σ'
ἐκκλοῦσαν. Δὲν εἶσαι ὠκεῖος;

Κλαράς. Θέλω νὰ εἶμαι μέγας, ζωγράφος.
"Εἶξ' ἀπ' αὐτό, δὲν μ' ἐνδιαφέρει τίποτε.

Οὐδαιμτορον. Καὶ ἂν ἔπειτα ἀπ' ἐμὲ δὲν
μπορῇς νὰ εἶσαι μέγας, ζωγράφος; . . . Θὰ
μποροῦσες ν' ἀνεχθῇς νὰ εἶσαι υἱὸς βασιλέως
καὶ νὰ μὴ μπορῇς νὰ βασιλεύσῃς; Γλυκό μου

παιδί, ἐννόησε ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμήν ἡ ἀγάπη
μου μόνον μὲ ὁδηγεῖ. Εἰμαι πλέον δύσκολος, καὶ
ἀδυστηρὸς γιὰ σέ, παρὰ γιὰ τὸν ἐκυτόν μου. "Ὡ
λατρεῦτέ μου, ἐννόησέ με. "Ἰσως πρέπει νὰ σέ
ἀποτρέψω ἀπὸ τὸν δρόμον σου, ἂν δὲν εἶμαι
βέβαιος, ὅτι θὰ σέ ἰδῶ νικητή. "Εννόησε λοιπόν,
ὅτι ἀρῶ εἶσαι υἱὸς μου, πρέπει νὰ γίνῃς μεγα-
λείτερος παρ' ὅ,τι ἤμουν ἐγὼ ἄλλοτε. "Ὁ κό-
σμος δὲν θὰ σοῦ συγχωρῇ ποτὲ καμμίαν ἔλ-
λειψιν· δὲν θὰ μὲ φθάσῃς, ἂν δὲν μὲ ξεπεράσῃς!

Α Ν Τ Ι Λ Α Λ Ο Ι

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ποίαν ἡλικίαν ἔχει ἡ μήτηρ ὅλων τῶν πλασμά-
των, ἡ Γῆ; "Αν ἡδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ, ἐπειδὴ εἶνε
γυναῖκα, ἀσφαλῶς θὰ ἔκριβε μερικά χρονάκια.
"Επειδὴ ὅμως εἶνε καὶ οὐράνιον σῶμα, τῶν δὲ
τοιούτων σωμάτων ἡ ἡλικία μετράται κατὰ αἰῶ-
νας, ἡ Γῆ θὰ προσεπάθῃ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν
ὑπερέβη ἀκόμη τοὺς 30 . . . αἰῶνας.

Διάφοροι γεωλόγοι προσεπάθησαν νὰ προ-
σδιορίσουν τὴν ἡλικίαν τοῦ πλανήτου μας, κρί-
νοντας ἐκ τοῦ πάχους τοῦ φλοιοῦ του ἢ ἐκ τῶν
διαφόρων στρωμάτων αὐτοῦ. "Ἦδη εἶ: "Ἰταλὸς
ἐπιστήμων, ὁ πολὺς Γκριντάνι, ἐπιμένει ὅτι ἡ Γῆ
ἔχει ἡλικίαν ὑπερβαίνουσαν τὰ 50 ἑκατομμύρια
ἔτων. Εἰς τὴν "Αγίαν Γραφὴν ἡ Γῆ παριστάνε-
ται ὡς ἱερά δασποινίς, ἀριθμοῦσα ἡλικίαν 7 χι-
λιάδων Μαῶν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, τίποτε δὲν δύναται θὰ θεω-
ρῆται βέβαιον. Τὰ δεδομένα τοῦ προβλήματος
τούτου εἶνε τόσο πενιχρά, ὥστε ν' ἀπελπίζουν
τούς ἐπιστήμονας, τοὺς εὐτυχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώ-
πους οἱ ὅποιοι μὴ ἔχοντες ἰδικὰς τῶν στενοχω-
ρίας, δημιουργοῦν ἀφορμὴν ἀπασχολήσεως.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΟΥ ΣΩΖΕΙ

"Ὁ διάσημος συγγραφεὺς Ρούδναρ Κίπλιγκ,
ὁ ὁποῖος πρό τινων ἡμερῶν ἀνεκρύνθη ὑπὸ τῆς
Σορβόννης διδάκτωρ honoris causa, φέρει πάν-
τοτε ἐπ' αἰῶ του, εἰς τὸ θυλάκιόν του, πρὸς τὸ
μέρος τῆς καρδίας του, ἓνα ἀντίτυπον τοῦ ἀρι-
στουργήματός του, τοῦ «Βιβλίου τῆς Ζούγκλας».

"Ὁ τόμος αὐτὸς ἐστάλη ἀπὸ ἓνα "Αγγλον στρα-
τιώτην, τοῦ ὁποῦ ἔσωσε τὴν ζωὴν εἰς τὰ
χαρακώματα. Τὸν εἶχε μέσα εἰς τὸν στρατιω-
τικὸν μανδύαν του, ὅτε μία ἐχθρική σφαῖρα ἤλθε
καὶ ἐπλατύνθη ἐπάνω του. Εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμο-
σύνης, τὸν ἀπιστεῖλε μὲ μίαν ἐπεξηγηματικὴν ἐπι-
στολὴν πρὸς τὸν μέγαν "Αγγλον συγγραφέα.

"Εκτοσε εἰς ἀνάμνησιν τοῦ υἱοῦ του, ἀποθά-
νοντος εἰς τὸν πόλεμον, ὁ Ρούδναρ Κίπλιγκ φέ-
ρει πάντοτε τὸ σωτήριον βιβλίον ὡς ἀναμνηστι-
κὸν περὶ αὐτοῦ.

ΑΜΑΘΕΙΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Τὸ περιοδικὸν «Φιλολογικὴ "Επιθεώρησις»

τῆς Ν. "Υόρκης κατηγορεῖ τοὺς "Αμερικανοὺς
συγγραφεῖς ὅτι στεροῦνται τῶν ἀπαιτουμένων
γνώσεων. "Εχουν πνεῦμα, λέγει, καὶ δὲν δύναν-
ται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀγράμματοι. Εἶνε
ὅμως ἀμαθεῖς, ἢ τοῦλάχιστον ἡμιμαθεῖς. "Ελά-
χιστα πράγματα γνωρίζουν, ὅσα καὶ εἰς μαθη-
τῆς 15 ἔτων, ὁ ὁποῖος τίποτε δὲν ἐδιάβισεν ἔξω
ἀπὸ τὰ σχολικὰ βιβλία του, δὲν παρακολουθοῦν
τὴν κίνησιν τῶν ἰδεῶν, δὲν ἀναγινώσκουν ξένα
βιβλία καὶ, τὸ χειρότερον, δὲν σκέπτονται. Εὐρί-
σκουν μίαν ὑπόθεσιν, ἢ καὶ τὴν σκιὰν ἀπλῶς
μιας ὑποθέσεως καὶ ἀμέσως γράφουν ἐν ἔργον.
Οὔτε ἡ ἐξέλιξις τοὺς ἐνδιαφέρει, οὔτε ἡ λύσις
οὔτε καὶ ἡ ὑπόθεσις, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀρχίζουν
νὰ γράφουν. Τοὺς ἐνδιαφέρει νὰ γεμίζουν σε-
λίδας. Φαίνεται δὲ ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ
κάμουν κατὰ καλλίτερον.

ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

Εἰς τὴν Γερμανίαν διεξάγεται ἡδὴ συστημα-
τικὸς ἀγὼν ἐναντίον τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.
Φθάνει δὲ ἡ ἐκστρατεία μέχρι σημείου νὰ ἐπι-
τίθενται καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Μολιέρου, τὸν ὁποῖον
ἀποκαλοῦν «τὸν μᾶλλον ὑπερτιμηθέντα συγγρα-
φέα μιᾶς ὑπερτιμηθείσης φιλολογίας».

"Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης» τοὺς ἀν-
τιτάσσει τὸν Γκαῖτε, ὅστις ἔγραφε: Δὲν παρα-
λείπω κατ' εἰος νὰ ξαναδιαβάζω ἔργα τινὰ τοῦ
Μολιέρου, διὰ νὰ εὐρίσκωμαι πάντοτε εἰς ἐπαφὴν
μὲ τὸ ἐξαίρετον.»

Καὶ ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐξακολουθεῖ: «Ποῦ θὰ
ἦτον ὁ «Πάρσιφαλ» χωρὶς τὸν Χριστιανὸν ντὲ
Τροά, ὁ «Νάθαν ὁ σοφὸς» χωρὶς τὸν Βολταῖρον,
ἡ «Ἰφιγένεια» τοῦ Γκαίτε χωρὶς τὸν Ρακίναν, οἱ
ρεαλισταὶ μας χωρὶς τὸν Φλωμπέρ, τὸν Μωπασ-
σάν, τὸν Ζολά, τὸν Ν:ωντέ, οἱ νεώτεροι λυρι-
κοὶ μας χωρὶς τὸν Μπωντελαῖρ καὶ τὸν Βερλαῖν;
Τὶ θὰ ἦτο ἡ Γερμανικὴ φιλολογία, ἂν δὲν ὑπῆρ-
χεν ἡ Γαλλικὴ γλώσσα; "Ἡ ἐκστρατεία κατὰ τῆς
Γαλλικῆς γλώσσης εἶνε κίνδυνος διὰ τὸν πολιτι-
σμόν μας.»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ λόρδου

Βύρωνος πολλά ἐγράφησαν. 'Αλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐρ-
χεται τώρα νὰ προσθέσῃ κάτι εἰς τὰ γραφέντα
καὶ μία ὅλως ἀνέκδοτος καὶ ἄγνωστος ἐπιστολὴ
τοῦ 'Αγγέλου θαλαμηπόλου τοῦ Βύρωνος. 'Ο
θαλαμηπόλος αὐτός, Φλέτοερ τὸ ὄνομα, τὸν
ὁποῖον ὁ ποιητὴς περιλαμβάνει εἰς τὰ πρόσωπα
τοῦ «Τσαίλδ Χάρολδ», γεωργίς ἀπὸ τὸ Νιου-
στέδ, ὑπηρετήσε τὸν ποιητὴν ἐπὶ εἴκοσι χρόνια,
εἶχε δὲ γράψῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν οἰκογένειαν
τοῦ Βύρωνος ἀνορθόγραφον καὶ ἀκατάστατον
διὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς του.

«Τῆς πρώτης μέρες τοῦ 'Απριλί (1824)—γρά-
φει—τοῦρθε μιά ἄλλη προσβολὴ καὶ λίγη θέρμη
καὶ μοῦ ἐζήτησε τὴν 'Αγία Γραφὴ γιὰ νὰ τὴ δια-
βάσῃ. Τῆς 10 τ' 'Απριλίου ἡ 'Εξοχότης του εἶχε
δυνατὸν πόνο στὰ κόκκαλα, ἀλλὰ δὲν παράτησε
τὸν καθημερινό του περίπατο στὸ ἄλλογο. Ἰδρωσε
πολὺ καὶ ἐγύρισε σπῆτι μὲ θέρμη.»

'Ο θαλαμηπόλος ἐσύστησεν εἰς τὸν ποιητὴν
νὰ κλέσουν ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον τὴν δοκτωρα
Θωμμά(;) ἀλλ' ὁ ποιητὴς τὸ ἀπέκρουσεν :

«—'Όσο νὰ ἐρθῇ ὁ γιατρὸς ὀγδοῇντα μίλια
μακριὰ ἢ θὰ πεθάνω ἢ θὰ γίνω καλά.» 'Αλλὰ
ἐπὶ τέλους ἐδέχθη : — «Καλά, κῆμε ὅπως θέλεις,
ξόδευσεν ὅσα ὅσα γιὰ νὰ ἰδῶ τὶ τρέχει.»

Τέσσαρες ἰατροὶ Ἰταλοὶ προσεκλήθησαν ἀμέ-
σως, φθάσαντες τὴν 17 'Απριλίου, δύο ἡμέρας
πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ποιητοῦ, συνέστησαν δὲ
ἀφαιμάξιν, κατὰ τὴν τότε καὶ πολὺ βραδύτερον
ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν. 'Ετῆραν ὁ αὐτὸ οὐγγίως

(65 δράμια περίπου) αἷμα ἀπὸ τὸν βραχίονα τοῦ
ποιητοῦ.

«Εἶδα—γράφει ὁ Φλέτοερ—τὸ αἷμα του νὰ
τρέχῃ τόσο φλογισμένο, ποῦ σιτῆς ὀχτὼ οὐγγίες
δὲν ἦταν παρὰ μονάχα μισὴ οὐγγιά σωστὸ αἷμα...
'Επειτα τοῦ ἤρθε ντελίριο καὶ τὴν ἄλλῃ μέρα,
σιτῆς 18 τ' 'Απριλίου, ὁ ἀφέντης μου ἐφαινόταν
πῶς ἔλυνε σιγὰ σιγὰ... Τοῦ ἤρθε πάλι ντε-
λίριο καὶ ἔπειτα ἐγύρισε καὶ μοῦ εἶπε : «—Θὰ πᾶς
στὴ γυναικα μου καὶ θὰ τῆς πῆς...» 'Αλλὰ δὲν
ἐκατάφερε νὰ πῇ περισσότερα... Σὲ λίγο ἄρχισε
πάλι νὰ μοῦ μιλῇ γρήγορα, μὰ πολὺ σιγὰ· δὲν
μποροῦσα νὰ ξεχωρίσω τὴ μία λέξι ἀπὸ τὴν ἄλλη.
'Ακουσα μονάχα : «—'Ελπίζω νὰ ἐκατάλαβες τι
σοῦ εἶπα.» Τότε ἐ,ὠ τοῦ εἶπα : «—'Αόρδε μου,
δὲν ἐκατάλαβα τι νὰ πῶ»

«'Εκεῖνος μὲ μεγάλῃ σύγχυσι μοῦ εἶπε : «—'Αν
δὲν μὲ κατάλαβες, εἶνε ἀργὰ πλέον.» Καὶ μὲ σβυ-
σμένη φωνή : «'Αυτοῦμαι, Φλέτοερ, ποῦ δὲν μὲ
κατάλαβες· θὰ προσπαθῶ νὰ σὲ κάμω νὰ κα-
ταλάβῃς.»

«'Ησαν αὐτὰ τὰ τελευταῖα του λόγια. 'Ο
λόρδος μου ἐξεψύχησε ἥσυχα, χωρὶς στεναγμὸ καὶ
χωρὶς ἀνασασμό.»

'Ο Φλέτοερ εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς 'Αγγλίαν καὶ
μετῆροχετο τὸν παντοπώλην εἰς τὸ Λονδῖνον διὰ
κάμποσα χρόνια, ἀλλὰ ἐχρεωκόπησε καὶ ἐξοῦσε
τὰ τελευταῖα του χρόνια μὲ μικρὰν σύνταξιν χο-
ρηγομένην ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ Βύρωνος.

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΓΥΠΑ

Πρόοδος :

ΚΑΤΑΦΘΑΝΕΙ τὸ τραμ. Εἰς ἓνα κάθισμα,
ἀπὸ παρρηγωνίσθη ἀρεμανίως πρὸς τοὺς εἰσερ-
χόμενους, ξαπλώνεται ἐν μεिरάκιον. Εἰσέρχεται
καθυστερήσασα, μία γυνή, μετὰ κόπου σιτηρίζου-
μένη εἰς ἓνα μπαστοῦνι. 'Αναζητεῖ κάθισμα. Τὰ
βλέπει κατελιγμένα ὅλα, μὲ βλέμμα περίλυπον.
Τὴν κυττάζει καὶ τὸ μεिरάκιον καὶ κάμνει μίαν
κίνησιν. Θὰ σηκωθῇ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν
ἐξηντηλημένην γυναικα τὸ κάθισμά του, — ὅπως
ἐγίνετο δὲ εἰς παλαιότερα χρόνια.

Καὶ τὸ μεिरάκιον τοποθετεῖται . . . ἀνα-
παυτικώτερα, θέτον τὸ ἓνα πόδι ἐπάνω εἰς τὸ
ἄλλο.

★

Εἰς τὸ καφενεῖον. Τὸ γκαρσόνι σᾶς περιβρίει,
βουτώντας τὸ δάκτυλο εἰς τὸ ποτήρι. Σᾶς ἀρ-
πάξει τὸ κάθισμα, ποῦ ἀκουμπᾶτε τὰ πόδια,
αἰφνιδιστικῶς, χωρὶς νὰ σᾶς ζητήσῃ τὴν ἄδειαν.
'Εν τούτοις τοῦ ἀφήνετε πουργιμποῦάρ.

Τὸ ἐνθουλακόνει, σᾶς κυττάζει βλοσυρῶς καὶ
σᾶς γυρίζει τὴν ράχι . . .

★

'Αγοράζεται ἐν ἐβδομηχδιατὸν περιοδικόν,
ἀπὸ τὴν ἑκατοντάδα ποῦ ἐκδίδονται. 'Ερευνᾶτε
νὰ εὑρετε κατὶ σοβαρὸν ἢ ἐξυπνον, κατὶ νὰ μά-
θητε, κατὶ νὰ σᾶς τέρψῃ, ὅπως ἄλλοτε. Καί,
ἐὰν ἔχετε ὑπομονήν, διαβάξτε :

Τραγουδάκια, ἀστυνομικὰς περιπετείας,
σκανδαλῶδη διηγήματα, μικρὰ μυστικά, δια-
γωνισμοὺς καλλονῆς. 'Εχει καὶ εἰκόνας : Κνή-
μας γυμνὰς, φιλιὰ προκλητικά.

'Η συνέχεις εἰς τὰ ἴδια περιοδικά. . .

★

Βαδίζετε εἰς τὸν δρόμον, σκεπόμενος πῶς
θὰ ἐξομαλύνετε μίαν ὑπόθεσίν σας. Κάποιος
βιαστικὸς πέφτει ἐπάνω σας καὶ σᾶς ξεθυγιά-
ζει κυριολεκτικῶς. 'Εκπληκτος πρὸ τῆς βόμβας
αὐτῆς, μόλις συγκρατῶν τὸν πόνον, τὸν κυττά-
ζετε. Αὐτὸς ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον του, γελᾷ
μὲ τὸ πάθημά σας, θεωρεῖ περιττὸν νὰ σᾶς
ἐξευμενίσῃ μὲ μίαν ἔστω λέξιν, καὶ ἐξαφανί-
ται διὰ νὰ κάμῃ παρακκάτω τὰ... ἴδια καὶ χειρό-
τερα.

★

Πέρνετε τὸ ὀρεκτικόν σας, ἐνῶ θαυμάζετε